

A SZENT SZELLEMTŐL VEZETVE

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2023. május 21.

Dicsőség Istennek! Szeretném, ha odalapoznátok az 1Korinthusi levélre, a 2. fejezetre. Szeretnék felolvasni pár Igét így kezdésként, és szeretném, ha erről kicsit beszélénk, illetve tanulmányoznánk ezt. Nagyon sok minden van itt. A Korinthusi levélnek van egy dinamikája, és ahogy itt elindul a Korinthusi levél 1-es és főleg a 2-es fejezet, nekem ez az egyik kedvencem, hadd mondjam ezt. Itt Pál apostol elmondja azt, hogy ő hogyan csinálja a dolgokat. Elmondja azt nagyon, nagyon nagy határozottsággal, hogy miről beszél, hogy a megfeszített Krisztust prédikálja, és hogy azt ő hogyan csinálja.

Nagyon-nagyon nagy nyíltsággal, határozottsággal, egyértelműen kijelenti azt, hogy mi az, amit ő végez. Én úgy hiszem, hogy itt ebben van valami, amit nekünk meg kell ragadni, olyannyira kell megragadni, hogy ezt a szemünk előtt is kell tartanunk mindig, amikor gyülekezetbe jövünk, gyülekezetben szolgálunk, végezzük a feladatunkat a Krisztusban. Ezt valahogy szem előtt tartva, mi is így csináljuk, mert ha eltévedünk, vagy eltévelyedünk, vagy nagyon messzire sodródunk, akkor csupán csak az intellektusnak a felszínét súroljuk, akkor csak az emberi elmének szólunk, és az elmének prédikálunk.

Miközben Pál apostol azt mondja, hogy hirdeti a Megfeszítettet, de nem csupán úgy, hogy az megérintse az elmét, megérintse a gondolkozásmódot, ami egyébként rendkívül fontos, és nem ez ellen beszélek, hanem úgy, hogy megérintse a szívet, megérintse a szellemet, és elmondja azt, hogy ezt hogyan csinálja. A Szent Szellem által. Ha a Szent Szellemet kihagyjuk a szolgálatunkból, ha a Szent Szellemet kihagyjuk az életünkben, ha a Szent Szellemet kihagyjuk a keresztyéni hétköznapijainkból, akkor erőtlenné válunk.

Az Evangélium az a kegyelemnek az evangéliuma. Ezt Pál apostol is mondja, végigvonul ez a Római levélen és gyakorlatilag az egész Újszövetségen. Sőt a kegyelem Istene volt Isten az ószövetség ideje alatt is. De ez nyilvánvalóvá vált a Krisztusban, hogy a kegyelem eljött, de ugyanakkor a kegyelem evangéliuma, illetve az Evangélium az az erőnek is az evangéliuma. Mégpedig Isten erejének, a Szellem erejének az evangéliuma. És szeretném itt a 2-es fejezet 1-es versétől olvasni Isten Igéjét:

1Korinthus 2,1–5.

1. Én is, mikor hozzátok mentem, atyámfiak, nem azért mentem, hogy nagy ékesszólással, avagy bölcsességgel hirdessem néktek az Isten bizonyágtételét.

2. Mert nem végeztem, hogy egyébről tudjak tikóztatok, mint a Jézus Krisztusról, mégpedig mint megfeszítetttről.

3. És én erőtlenség, félelem és nagy rettegés közt jelentem meg köztetek.

4. És az én beszédem és az én prédikálásom nem emberi bölcsességnek hitető beszédeiben, hanem Szellemnek és erőnek megmutatásában állott:

5. Hogy a ti hitetek ne emberek bölcsességén, hanem Isten erején nyugodjék.

Mondjál erre egy áment! Ez itt Isten Igéje, és úgy hiszem, hogy ez itt egy vezérfonal. Úgy hiszem, hogy ez itt egy olyan kijelentés Pál apostol szájából, amit gyakorolt az összes korai tanítvány, a tizenkettő. Illetve az Apostolok cselekedeteiben olvassuk, hogy Péter sem a fejből beszélt. István sem csak úgy beszélt, és próbált a filozófia és az értelem és a bölcselkedő – ahogy az Ige mondja –, a görögök féle filozofikus eszme-futtatásokkal hatást gyakorolni a másikon az elméjére. Hanem egyszerűen hirdette az Igét, ami önmagában elegendő arra, hogy meggyőzze a másikat.

Nem kell nekünk túlbölcselkedni. Nem kell nekünk túlokoskodni dolgokat, mert egyszerűen az Ige fel van kenve, és aki el tudja végezni a munkát a te szívedben, és az én szívedben, az nem más, mint maga Isten. Mi sokszor olyanok vagyunk, hogy szeretnénk a másikon odaadni valami olyasmit, amit mi értünk, de ő egyszerűen nincs abban az

állapotban, hogy meg tudja azt fogni, be tudja azt fogni, el tudja azt fogadni. És egyszerűen nem érti azt, hogy mi miről beszélünk, a keresztyéni nyelvezetünkben.

Sokszor eltévesztettük itt, de Pál apostol itt nagyon jól mondja, hogy nem csupán emberi, illetve egyáltalán nem emberi bölcselkedéssel hirdette ő a megfeszített Krisztust, hanem úgy hirdette Őt – olvasom meg egyszer, mert ennél szebben én nem tudom elmondani, mint ahogy Isten Igéje itt elmondja: *„És az én beszédem és az én prédikálásom nem emberi bölcsességnek hitető beszédeiben, hanem Szellemnek és erőnek megmutatásában állott.”* És itt figyelj! Van két kifejezés arra, hogy mond valamit.

Úgy kezdődik ez az igevers, hogy az én beszédem ÉS az én prédikálásom. Mi a különbség? Én ezt kérdeztem magamtól tegnap, hogy mi a különbség? Amikor prédikálok is beszélek, akkor is szólok az Igét, akkor is az Igét mondom, és amikor beszélek, akkor is az Igét mondom. Két különböző szó van itt a görögben, és amikor itt azt mondja Pál apostol, hogy az én beszédelem, azt írja, hogy az én „Logoszom”. Itt a Logosz szó szerepel, ami azt jelenti szó szerint, hogy: Szó. Az én szavam hozzátok, amit én mondok nektek ÉS a prédikálásom.

Tehát, amit én mondok nektek, és az prédikálásom nem emberi bölcsesség, nem okfejtések, nem filozófiai, pszichés, csupán csak lélekre ható elmefuttatás, amit mondok nektek, hanem a Szellemnek az erejével közlöm azt nektek. És nem csupán csak a Szellemnek az erejével, hanem be is mutatom azt az erőt nektek, ami Istenben van, és amit a Szellem hordoz.

Itt az erő szó a „dünamisz” erő. És itt gyakorlatilag azt is mutatja, hogy bemutatom nektek azokat a csodákat, amit a Szellem ereje képes elvégezni. Még egyszer: *„És az én beszédem és az én prédikálásom nem emberi bölcsességnek hitető beszédeiben, hanem Szellemnek és erőnek megmutatásában állott.”* Szellemnek és erőnek megmutatásában állott! Ez egy nagyon-nagyon érdekes kifejezés, egy kijelentés itt. *„Szellemnek és erőnek megmutatásában állott.”*

Én úgy hirdetem nektek az Igét, ugye abban van kraft, abban van erő. Nem úgy, mint a farizeusok, hatalom nélkül. Ugye ez az, ami megkülönböztette Jézust is a farizeusoktól. És ami miatt sokan követték Őt, az az, hogy máshogy beszélt, mint a farizeusok. Úgy beszélt, mint akinek hatalma van. Úgy beszélt, mint akinek tekintélye van. Úgy beszélt, mint aki mögött van valami, vagy van valaki.

Tehát nemcsak az intellektusának a bölcsességéből szólt, hanem volt valami természetfeletti, ami mögötte állt, Aki mögötte állt, Aki benne volt, Aki felette volt, Aki körbevette Őt. És ez érzékelhető. Ha valaki szól, akkor lehet érzékelni, hogy a Szellem által szól, vagy csupán az elméleti intellektusnak, a lelkének a felturbózott okos és bölcs saját forrásából szól.

Úgyhogy, ami miatt ezt most így előhoztam az az, hogy a mai napon a Szent Szellemnek a vezetéséről szeretnék beszélni. Szeretnék prédikálni arról, és tanítani, hogy hogyan kell követni a Szent Szellemet, hogyan tudunk mi is ilyenekké válni, és hogyan tudjuk még inkább beteljesíteni azt, hogy ilyenekké váljunk. Természetesen nem lesz mindenki Pál apostol. Nem mindenki ugyanazt fogja végigfutni azt a pályát, hisz mindannyian egyediek vagyunk. Mindannyian az Úr számára különlegesen vagyunk.

Mindannyian olyan emberek vagyunk, akiknek van szelleme, lelke, teste. Valamilyen értelemben hasonlatosak vagyunk Pál apostolhoz, hisz ő is ember volt. Őneki is meg kellett tanulnia azt, működtetnie és alkalmazni azt, hogy a Szelleme uralkodjon a lelke és a teste felett. Nagyon őszinte ember volt. A 7. fejezetben olvassuk itt azt, hogy egyszerűen vívódik, hogy van a külső embere, van a belső embere.

De ne menjünk olyan messzire, hanem olvasom itt a következő igeverset, az 5-öst még egyszer, hogy miért is teszi ezt Pál apostol így, ahogy teszi? Miért vezeti így őt a Szent

Szellem? Miért van az, hogy gyakorlatilag Jézus is ugyanezt tette: „*Hogy a ti hitetek ne emberek bölcsességén, hanem Isten erején nyugodjék.*”

Hogy a te hited ne emberi bölcsességen, ne az embereknek a meggyőző képességén, a nagy szónoki tehetségen, hogy valaki olyan jól el tudja magát adni, ne ezen múljon az, hogy te milyen irányban haladsz az életben. Vagy mit fogsz csinálni az életben, vagy mennyire fogsz stabil lábakon állni. Ne ezen alapuljon az életed, hanem valóban Istennek az erején. Ezeken nyugodjon: „*Hogy a ti hitetek ne emberi bölcsességén, hanem Isten erején nyugodjék.*”

A következő pár Igében, amit most ki fogok hagyni. Van egy-két nagyon kardinális dolog még, de szeretném, ha odaugranánk a 12. igeversre, és innen olvasom egészen a 16-ig az Igét, mert ez vonatkozik, vagy tartozik a mai alkalomra:

1Korinthus 2,12–16.

12. Mi pedig nem e világnak szellemét vettük, hanem az Istenből való Szellemet; hogy megismerjük azokat, amiket Isten ajándékozott nekünk.

13. Ezeket prédikáljuk is, nem oly beszédekkel, melyekre emberi bölcsesség tanít, hanem amelyekre a Szent Szellem tanít; szellemiekhez szellemieket szabván.

14. Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Szellemének dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivelhogy szellemileg lehet azokat megítélni.

15. A szellemi ember azonban mindent megítél, de ő senkitől sem ítéltetik meg.

16. Mert ki érte fel az Úrnak értelmét, hogy oktathatná Őt? Bennünk pedig Krisztus értelme van.

Hallelúja! Nagyon sok minden van ebben a pár Igében, nagyon kíváncsi vagyok, hogy a mai alkalommal, mi, és hogyan fog ebből előjönni és kijönni. Nagyon szeretném, és ismétlem egy picit magam, hogyha ez a mai üzenet, és egyébként minden üzenet nem csak az elmédet és a fejedet érintené meg, a gondolkodásmódodat csupán önmagában, hanem a szívedet mindenestül, az egész valódat.

Szeretném, hogyha tudnád azt, hogy arra vagy elhívva, hogy Isten Szent Szellemét kövesd, hogy Vele szorosán együtt járjál. Mert Ő az, aki képes téged tovább vinni, Ő az, aki képes téged szabaddá tenni. És Ő az, aki képes téged elvezetni olyan helyekre, ahova saját magadtól soha nem érnél el és nem tudnál elmenni.

A Szent Szellemnek, mint ajándéka jelen van bennünk. Jelen van körülöttünk, jelen van felettünk, egy olyan erőforrás, egy olyan lehetőség, amiről, illetve akiről úgy gondolom, hogy ezeket a lehetőségeket nagyon sokszor, nagyon kis mértékben használjuk ki. Ő sokkal inkább szeretne bennünket a saját maga közelségében látni és úgy hiszem, hogy van hova fejlődünk és van mit tanulnunk arról, hogy hogyan kövessük Őt. Azt, hogy hogyan kövessük Őt, hogyan halljuk meg az Ő hangját, ez egyébként nem annyira nagyon bonyolult. Egyébként ez nem annyira nagyon misztifikált, különleges, elvont és varázslatos dolog.

Mi az Ő gyermekei vagyunk, mi az Ő legelőjének a nyája vagyunk, ahogy fogalmaz az Ige. Jézus mondja, hogy Ő a jó Pásztor, és az Ő juhái hallják az Ő hangját, ez nem olyan bonyolult. Ha Ő azt mondja, hogy képesek vagyunk meghallani az Ő hangját, akkor mi ne gondolkozzunk úgy, hogy ez nekünk annyira nagyon nehéz. Ne gondolkozzunk úgy, hogy ehhez annyira nagyon fel kell növekedni.

Természetesen vannak ennek mélységei és vannak ennek speciális esetei, hogy Isten Szelleme hogyan vezet bennünket. De van egy fő pont, ami a leggyakrabban előforduló dolog, ahogy Isten Szelleme vezet minket, ez pedig az a bizonyosság, ami ott belül van. Erről nagyon sokat hallottatok már, az Igét fel is fogom olvasni ehhez, sőt, oda is lapozhatunk, fel is olvashatjuk a Római levél 8. fejezetében. Pál apostol hasonló dolgokat beszél egyébként. A szellem, lélek, test dolgairól értekezik és ad kijelentéseket abban a fejezetben. A Róma 8-ban a 14-es verstől azt olvassuk:

Róma 8,14–16.

14. Mert akiket Isten Szelleme vezérel, azok Istennek fiai.

15. Mert nem kaptatok szolgaság szellemét ismét a félelemre, hanem a fiúságnak Szellemét kaptatok, aki által aki által kiáltjuk: Abbá, Atyám!

16. Ez a Szellem bizonyoságot tesz a mi szellemünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk.

Isten gyermekei vagyunk. Hányan tudjátok, hogy Istennek a gyermeke vagy? Hányatoknak volt egy szellemi megtapasztalása azzal kapcsolatban, hogy újjászületett? Ott bent, hogy valami megváltozott, ez nem egy érzés, úgy hiszem. És amikor a Szellem vezetéséről beszélünk, akkor nagyon könnyen el tudjuk téveszteni, mert ha arra várunk, hogy valami érzést akarunk kapni, vagy valami érzést akarunk látni, megfogni, megtapasztalni, keresni, akkor az el tud bennünket vinni a rossz útra.

Mert amikor a Szellem vezetéséről beszélünk, akkor nem arról beszélünk, hogy vannak saját vágyaink, vannak kívánságaink, vannak saját forrásból jövő céljaink és ezt annyira nagyon érzem, hogy ezt kellene, vagy ezt akarom csinálni. És akkor jön egy keresztény tanítás Isten Szelleméről, hogy vezet és ezt összepárosítom és azt mondom, amit én akarok, amit elterveztem, ahogy én érzem, na az Isten Szellemének a vezetése.

Ez nem biztos, hogy így van, hogy amit te érzel, az megegyezik azzal, amit Isten mondani vagy mutatni akar, vagy amilyen irányba akar téged vezetni. Van, hogy párhuzamban van a kettő, van, hogy így szorosan együtt jár a kettő, de nem feltétlenül van ez így. Na, de megint kicsit magam elé szaladtam. A Szent Szellemtől vajon mit tudunk? Ki Ő, honnan van Ő, mi volt a szerepe Jézus idejében, mit tud Ő, mit nem tud Ő?

Időnként néha, ha csak elgondolkoznánk ezen, az sokat segítene nekünk abban, hogy érzékenyebbek legyünk Őrá. Ő vajon mindent tud-e úgy, mint ahogy az Atya mindent tud? Az Ige egyértelműen kijelenti, hogy az Atya és Jézus egyek. Jézus és a Szent Szellem egyek. A Szent Szellem és az Atya egyek. A Szent Szellem az isteni hármasságnak egy olyan személye, aki kicsit hátérbe van szorítva, mert nehezen megfogható, mert fizikailag nem érzékelhető, nem látható.

Az Atyát el tudjuk képzelni, van néminemű leírás a Jelenések könyvében Róla, hogy ott ül a trónon és mindenféle ősz, hosszú szakállal meg palásttal elképzeljük Őt. Még ha tévesen is, de el tudjuk Őt képzelni.

Jézusról lehet valami képünk, hogy egy zsidó férfi, egy harmincas, nyolcvan kilós, jó kiállású, ékesszólású azért, mert odateszi a mondanivalót, amikor kell. És el tudjuk képzelni, ahogy Ő beteget gyógyított. Ahogy kiosztotta a farizeusokat, el tudjuk képzelni ahogy Ő kiűzte a templomból a pénzváltókat, el tudjuk képzelni, hogy az Olajfák hegyén imádkozik Jeruzsálem felett, el tudjuk képzelni a könnyeit, el tudjuk képzelni a keresztre feszítését.

Na, de a Szent Szellemet, Őt, hogyan képzeljük el? Pedig Ő is személy. Ez olyan megfoghatatlan és kicsit úgy kilóg a gondolkozásunkból és olyan elmisztifikált dolog Ő. Néha olyan, mint egy galamb, néha olyan homályos ködfolt, néha egy kis árny. És ki tudja kinek, milyen elképzelése van Róla. És valóban a lelkünk számára, a gondolkodásunk számára kicsit nehezebben befogadható az Ő személye, viszont nagyon sokat tudunk Őróla.

Vajon, hogyha az Igéből, amit tudunk, például azt, hogy Ő volt az, aki vezette Jézust. Ő volt az, akinek az ereje által a halottak feltámadtak, Ő általa lett felkenve Jézus, hogy betegeket gyógyítson. Az Ő ereje által lépett Jézus a tengeren át úgy, hogy nem süllyedt el. És az Ő ereje által szólt a viharhoz, hogy csendesedjen le. És lehetne ezeket sorolni. Ott volt Jézussal mindig. Sőt ott volt a teremtésnél, az Ő ereje szabadította fel Istennek a hitét. A Szent Szellem lebegett a vizek felett. Nagyon sok mindent tudunk Őróla.

Ha Ő mindent tud, akkor vajon tud-e neked segíteni? Vajon neked és nekem szükségünk van-e arra, hogy Őt jobban megismerjük ahhoz, hogy sikeresebbek legyünk a hétköznapjainkban? Vajon kell-e keresnünk Őt, az Ővele való közösséget? Mit tanít erről a Biblia? Vajon tudja-e, hogy mi a helyes kiút abból a problémából, abból a nehézségből, amibe esetleg belekerültünk? Tudja-e, hogyha jó úton járunk, akkor hogyan tudunk még tovább

menni, még előrébb menni, még magasabbra menni? Tudja-e vajon a Szent Szellem, hogyan tudod átvinni a gyógyulásodat a testben?

Tudja-e a Szent Szellem azt, hogy hogyan igazítsd ki az útjaidat? Tudja-e a Szent Szellem azt, hogy hogyan jöjj ki az adóságból? Tudja-e a Szent Szellem azt, hogy hogyan állítsd helyre a kapcsolataidat, hogyha azokat elrontottad? Tudja! Tudja, mert van valaki benned, közelebb, mint gondolnád, aki tudja a válaszokat. A mi imáink, a mi hitünk, a mi Isten képünk, néha olyan messze van.

Nekem úgy kell imádkozni, hogy áthatoljon az egeken és hangosan kiáltani, hogy meghallja, amit én akarok? Ez egy teljesen téves elképzelés! Mert amikor imádkozol az ágyadnak a szélén, vagy a fotelodban, vagy a kanapé mellett, vagy bárhol, az autódban, nem messzire kell imádkoznod, hanem közelre, mert közel van Ő. Tudom, Jézus az Atya jobbán ül, a mennyben van stb. De a Szent Szellem benned van és mindent tud. Sőt azt mondta Jézus: én elmegyek és jobb nektek, hogy én elmegyek.

Azt gondolnád, ha Jézus itt lenne velem, mellettem, meg tudnám fogni a kezét, tudnék tőle kérdezni, mert az sokkal jobb lenne, nem? Beszél itt nekem valami Szellemről, amit nem látok, nem érzékelek. Miért jobb ez? Jézus nem beszélt félre. Ha Jézus itt állna, bejönne ebbe a terembe, megállna itt a színpad előtt és szeretnél kérdezni valamit tőle, akkor sorba kéne álljál Hozzá, mert egyesével tudna foglalkozni velünk.

Bizonyára átadnám neki itt a teret fizikai értelemben és átadnám neki a mikrofont, hogy inkább Te csináld! De érted ugye? A Szent Szellem kitöltetett mindannyiunknak a szívébe és bármikor – csúnya szóval mondom és ne értsetek félre –, bármikor „rendelkezéssre áll”. Mindig ott van a nap huszonnégy órájában és nem alszik el, mint ahogy mi elalszunk a testben, nem tudom, napi öt, hat, tíz órát. Van egy ördögi mondás: Az ördög nem alszik. Hallottad ugye? Mi az, amit ez generál az emberben? Félelmet! Ez a pokolból kiköpött, pokolból felbőfögött kijelentés, amit a démonok elterjesztettek a világban, keresztény körökben is, hogy az ördög nem alszik, hogy vigyázz! Félj!

Természetesen, hogyha az ember ezt helyesen fogja meg, és kell az embernek a bölcsességet használni, akkor lehet elővigyázatos sokszor, tudván azt, hogy az ördög nem alszik. De hát miért nem terjedt el keresztény körökben, hogy a Szent Szellem sem alszik, mindig ott van, hogy vigyázzon rád! Mindig ott van, hogy szóljon hozzád, mindig ott van és képes arra, hogy vezessen téged. És az angyalok sem alszanak, a hatalmas erejűek, akik arra lettek rendelve, hogy azokat segítsék, akik az üdvösségnek az örökösei, azaz minket. És az Igét, ahogy szóljuk, az angyalok megcselekszik, ezt írja valamelyik Zsoltár.

Miért nem ez van a tudatunkban, miért nem ez van a szívünkben és a hitünkben? Persze ez van, ez költői kérdés volt. Mindenkinek ez van az elméjében, ezzel kel föl reggel, hogy Szent Szellem tégy engem alkalmassá arra a mai napon, hogy egész nap Veled járhassak, hogy egész nap közösségben lehessen Veled, és egész nap halljam a Te szavadat, és engedelmes legyek arra, amire Te vezetsz engem. Ugye, ez van mindenkiben? Igen és Ámen.

Ellenállunk így minden félelemnek, és ellenállunk így minden gátlásnak, ellenállunk minden kísértésnek, ellen tudunk így állni minden nehézségnek. Nem engedjük meg a depressziós gondolatoknak, hogy uralkodjon felettünk! Miért? Mert Őrá nézünk és Vele vagyunk közösségben Nem lehet egyszerre a Szent Szellemmel mély közösségben lenni úgy, hogy közben az ember depressziós és kesereg, siránkozik, nyafog és panaszkodik. Egyszerűen nem lehet! Nem lehetséges! Úgyhogy ezért is van erről szó.

Tehát, ha te tudsz hallani az Úrtól, egész pontosan ha tudsz hallani a Szent Szellemtől és megcselekszed azt, amit Ő mond neked, akkor az vajon működni fog a te számodra, hogy kihoz téged a problémáidból, kihoz téged a betegségből, kihoz téged az adóságaidból?

Ha valóban képes vagy meghallani az Ő hangját, ha valóban tudsz engedelmeskedni annak, amit Őtőle hallottál, akkor az mit hoz neked? Valami rosszat? Hova vezet téged Isten

Szelleme? A csőd felé, a katasztrófa felé, a tönkremenetel felé, a válás felé? Hova vezet Isten Szelleme?

Kivel van közösségben folyamatosan a Szent Szellem olyannyira, hogy egy vele? Jézussal és az Atyával! Ők három különböző személy, de oly mértékben közösségben vannak egymással, hogy ők egyek. Az az egység, ami közöttük van, ez az én számomra vonzó. És ha a Szent Szellemmel én közösségben vagyok, akkor közösségben vagyok Jézussal és közösségben vagyok az Atyával is. Mert Ők oly mértékben egyek, hogy az én mogyorónyi agyam ezt alig bírja felfogni. Érted ugye?

Tehát a Szellemmel való közösség az egy olyan erőforrás a mi számunkra, ami át tud vezetni minden problémán, minden fájdalomon, minden nehézségen, minden kilátástalan helyzeten. Kell, erről halljunk, kell, erről tanuljunk.

Ha meghalljuk az Ő hangját – már pedig meghalljuk –, és annak engedelmeskedünk, akkor működni fog az a mi számunkra, amit Ő mond nekünk. Nem lehetséges, hogy ne működjön! Nem lehetséges az, hogy ne működjön Istennek az Igéje. A Szent Szellem mindig-mindig az Igével fog vezetni, az Igén keresztül fog vezetni, az Igével összhangban fog vezetni, mert az Ige és a Szellem egy.

Végtelen sok, nagyon jó ember van, aki szereti Istent, de nagyon sok mindent nem tud arról, hogy mit is jelent vezetve lenni a Szent Szellemtől. Vannak emberek, akik mindenféle támaszkodnak, nem igei dolgokra, nem hatékony szokásokra és csak az alapján hozzák meg a döntéseiket. És csak az alapján irányítják az életüket, amit érzékelnek, amit látnak, ami kézzel fogható, ami a könnyebbik út. Erre mondja Pál apostol itt az 1Korinthus 2,14-ben, hogy:

1Korinthus 2,14.

14. Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Szellemének dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivelhogy szellemileg lehet azokat megítélni.

Ki az érzéki ember? Azt hiszem, az angol valahogy azt a szót használja erre, hogy „unspiritual” ami azt jelenti, hogy világias, földhözragadt. Csak az öt érzékszerve az, aminek a befolyására hajlandó döntéseket hozni, aminek a befolyása alatt áll. Tehát csak az alapján mérlegel, az alapján hoz döntést, az alapján véleményez dolgokat, amit lát, amit meg tud fogni, amit meg tud érinteni, amit meg tud szagolni, és amit hall.

Ezek mind, mind az öt érzékszerv, ami a fizikai világhoz kapcsolódik, az érzékelhető világhoz, amiben benne élünk. Ezek jó dolgok. Jó, hogyha mind az öt érzékszerved nagyon jó mértékben működik. Nagyon jó! De a szellemi ember az nem ezt veszi alapul, hanem azt a bizonyos – nem akarok valami okkult dolgot behozni – másik érzékszervedet, ami a hited, ami a szellemi látásod.

2Korinthus 4,17–18.

17. Mert a mi pillanatnyi könnyű megpróbáltatásunk igen nagy örök dicsőséget szerez nekünk;

18. Mivelhogy nem a láthatókra tekintünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.

Na, ezt most próbáljuk értelmezni. Ezt annyiszor hallottuk már, annyiszor gondolkoztunk már ezen, annyi szó volt már erről, de hogyan lehet nézni azt, ami nem látható? Hogyan látom azt, ami láthatatlan?

Gondolkozol-e néha azokon az Igéken, amiket olvasol? Próbálsz-e értelmezni? Próbálsz-e a mélységeire menni? Azt mondja itt az Ige, hogy ami látható azt nem nézem, azt nézem, ami nem látható. De hát, hogyan lehet nézni azt, ami nem látható?

Van valamilyen érzékszervünk, ami nem ebbe az öt fizikai világgal kapcsolatos érzékszervben van benne, hanem valami más fajta, valahol máshol van. Hogyan lehet látni azt, ami a falon kívül van? El tudod képzelni az épületet, ami a szomszéd épület itt a falakon kívül? El tudod képzelni! Főleg, ha már láttad előtte párszor, akkor ez még segít is neked.

A képzeleted, az elméd, a hited szemével kell látnod azt, ami láthatatlan. Azt mondja itt Pál apostol, hogy ez a láthatatlan dolog – nem a szomszéd épület, hanem Istennek a dolgairól beszélünk – ez örökkévaló. Mert az, amit megfogunk itt, az, ami kézzel fogható, akár ez az épület vagy bármi, ami az öt érzékszervvel elérhető, ez ideiglenes, ez nem örökkévaló, ez mind ki van téve a változásnak. Ez mind változásnak van alávetve és minden meg is változik.

Ha ez igaz, hogy minden változik, ami az öt érzékszervvel megfogható és érzékelhető, akkor változik a tested állapota, változik az anyagi helyzeted, változhatnak a kapcsolataidnak a minősége, változhat a szolgálatodnak az állapota, változhat az, hogy milyen autóba ülsz. Minden változik! Ez az épület ötszáz év múlva nem lesz itt. Biztos vagyok benne, hogy meg fog változni. Minden változik!

Ha valami ki van téve a változásnak az nem rossz dolog. Mert, ha valami jó ki van téve a változásnak, akkor az még jobbá válhat és jobb lehet. Ha valami még jobb, akkor ki van téve annak a változásnak, hogy még kiválóbb legyen. Ha valami rossz dolog van, abban is benne van a lehetőség, hogy megváltozzon és jóvá váljon.

Hogyan állsz hozzá? Hogyan képzeled ezt el? Hogyan tekintesz erre? Már az, ahogy erre tekintesz, már az Isten Szellemének a vezetésével egyenértékű. Miért mondom ezt? Azért mert az ismeret is tud téged vezetni. Jól hallottad, amit mondtam, igen. Az ismeret el tud téged vezetni.

Nem egy emberi bölcsesség hitető beszédféle ismeret, nem egy olyan ismeret, ami okoskodás, vagy ami eszmefuttatás, hanem az igei ismeret, Isten ismerete. Ha ismered Isten akaratát, ha ismered, hogy Ő mit akar veled, ha tudod, hogy mi az akarata veled bizonyos helyzetekben, akkor meg van a vezetésed, hogy mit kell csinálni. Nem? Kell valami különleges dolog, hogy a Szent Szellem ébresszen fel az álmodból éjszaka és rázza meg a vállaidat, hogy te figyelj, akarom, hogy gyógyulj meg!

Ha az Igében meglátod azt, hogy az Ő akarata az, hogy mi jól éljünk, hogy mi gyarapodjunk, hogy mi egészségesek legyünk. Ha meglátod az Igében ezt a képet, hogy ez az Ő természete, ez az Ő jelleme, ez az Ő tulajdonsága, akkor önmagában ez már vezet téged arra, hogy olyan döntéseket hozzál, hogy ezzel összhangba hozd magad és ellenállj akár a betegségnek, a fájdalomnak vagy a hiánynak.

Ez nem zárja ki a Szent Szellemet, mert a Szent Szellem is erre vezet. Hiszen a Szent Szellemtől van a kijelentés. A Szent Szellemtől van a megértés. Jézus mondta: *Megismeritek az igazságot és az igazság szabadokká tesz benneteket.* Tehát az igazságnak a megismerése felszabadít téged arra, hogy megtegyed azt, amit Ő mond neked. Ámen!

Néha annyira elszellemiesítjük – ezt most egy negatív kijelentéssel mondom – a Szent Szellem vezetését. Valami annyira különleges dologra várunk, valami olyan mennyei jelre, ami annyira nagyon természetfölötti, annyira nagyon különleges, annyira nagyon látványos, pedig nem erről van szó. Hanem ez önmagában természetfölötti, hogy Isten vezet bennünket, mert Ő egy természetfölötti lény – ha nevezhetem így Istent –, aki benne él egy fizikai természetes testben.

A Szent Szellem összevegyült az én szellememmel. Szétválaszthatatlanul bennem él. Olyan közel van hozzám, hogy ennél közelebb már nem tud jönni hozzám. Ha valamit kérdeznem kell Tőle, akkor nem kiabálok azért, hogy áttörjek, nem tudom hány démoni seregen, a felhőkön át a mennybe, hogy Isten meghalljon engem.

Ez nem így van már az Újszövetségben, hogy le kell nekem győzni és meg kell nekem harcolni, hogy az én imám oda föléljen. Nem! Ő ott van benned. Amerre mész Ő veled tart, ha érzed, ha nem érzed, ha tudod, ha nem tudod.

Ha bemész a boltba vásárolni és te egy újjászületett ember vagy, akkor a Szent Szellem ott van benned, ott van veled, elkísér téged. Sőt azt mondom neked, hogyha bemész zülleni egy kocsmába, akkor is ott van benned a Szent Szellem. Nem fog a kocsmá ajtón kívül maradni, mert benned van.

Bizonyára ha ezt teszi valaki és olyan dolgokat tesz, ami az Ő akaratán kívül vannak, akkor csöndbe lesz a Szent Szellem, vagy ha szól is, nem fogja a te szabad akaratodat fölül írni erőszakkal. És el is érkeztünk egy másik ponthoz, hogy Ő vezet téged, de nem írja felül azt, hogy te mit akarsz.

A te akaratodat vagy aláveted annak, amit Ő mond neked. A te akaratodat vagy alárendeled annak, ahogy Ő vezet téged, vagy nem. Ez kinek a döntése? Kinek a döntése az, hogy mi a Szellem által vezetve vagyunk, vagy nem? Isten dönti el, hogy mi követjük Őt, vagy nem? Nem, ezt mi döntjük el! Mi döntjük el, hogy hajlandóak vagyunk-e az öt érzékszervünket nem felfüggeszteni mintha nem is lenne, hanem hogy hajlandóak vagyunk-e arra, hogy ne az alapján hozzunk döntéseket, mert azok vagy összhangba vannak az Igével, vagy nem.

Az érzések vagy összhangban vannak az Igével, vagy nem. Nagyon sokszor nem. A test az meg soha nincs összhangban a szellemmel. Egymás ellen vannak. Ezt több helyen nagyon egyértelműen, világosan mondja az Ige. A Galata 5-ben, a Róma 8-ban és a Korinthusi levélben is, hogy a test a szellem ellen törekszik. Mindig is ellene lesz mindaddig, amíg te ebben a testben élsz. Ha azt szeretnéd, hogy ettől megszabadulj, akkor ebből a testből ki kell lépned. Magyarul szóval mondva meg kell halnod.

De ugye nem akarunk meghalni? Hosszú életet akarunk élni! Miért akarunk hosszú életet élni? A világi kívánságok miatt, azért mert akarjuk élvezni az életet? Ez lehet, hogy rajta van a listán, de nem ez az elsődleges. Az elsődleges dolog, ami miatt hosszú életet akarunk élni az az, mert Isten azt akarja, hogy hosszú életet éljünk. És én engedelmeskedni akarok Istennek és hosszú életet akarok élni. Ámen!

Persze aztán Ő tud engem arra vezetni, hogy az életem élvezetes legyen. Na de ez egy másik dolog. A kijelentésnek és a megértésnek a hiánya a Szent Szellem vezetésével kapcsolatban azt okozza sok emberben, hogy nagyon sok ember tétova, és habozik, és nem képes meghozni döntéseket. Ha esetleg te egy ilyen ember vagy és állandóan tétovázol, és nem tudsz döntéseket hozni, akkor ez megfoszt téged.

Az én életemben, ha tétovázok, és nem tudom, hogy akkor most merre menjek, mit csináljak, nem hallom a Szellem hangját, akkor ez bizonytalansággal tölt el engem. Ez meglöp és megcsonkít! Mert nem ez Istennek a szándéka és terve, hogy bennünket úgy vezessen a homályba és sötétségbe, hogy mi teljesen kilátástalanul, elveszve éljük az életünket. És akkor vagy megtaláljuk a sötétben az ajtót, vagy nem találjuk meg a sötétben az ajtót.

Úgy hiszem, hogy a Szellemet követni az egy kaland. Mert nem feltétlenül mindig úgy vezet Ő minket, hogy minden lépésünket tudjuk előre, hogy mit kell csinálni és mit kell tenni. Hanem kijelent nekünk valamit a jövővel kapcsolatban, vagy a szándékát, vagy a tervét. Mutat nekünk valamit, és azt mondja, hogy ezt csináld, vagy ezt tedd, erre menjél.

Aztán pedig nekünk hittel kell erre rámozdulni és lépni. Mert hogyha mindent megmutatna, minden lépést az utolsó legapróbb részletekig, hogy mi fog velünk történni, hogy mi fog velünk bekövetkezni, milyen akadályok lesznek, milyen szép dolgok lesznek, és lehetne itt a teljességet megmutatni, ha ezt látnánk, akkor nem kellene hozzá hit. De ugye, az igaz ember hitből él. A hit pedig azt is jelenti, hogy hallunk Istentől és megcselekedjük, amit Ő mond. Egy lépést teszünk, és nem tudjuk pontosan hova megyünk, hova lépünk ezzel. De engedelmes vagyok Istennek és tudom és bízom abban, hogy az az út nem a szakadékba vezet, hanem az előre felé vezet.

Mert van valami, amit nekem mutatott, mondott, hogy ott a következő héten, vagy következő évben, vagy a következő távlati célban oda el tudok jutni. Ez a különbség a bolond és a bölcs ember között. Sokszor hallottátok már ezt tőlem, ez a kedvencem, hogy ez különbözteti meg a bolondot a bölcstől. Az egyik hallja Istennek a szavát. Jézus mondja ezt a

példázatot, hogy hallja az én szómat és megcselekszi azt, az bölcs. A másik meg hallja az én szómat és nem cselekszi meg, az meg bolond.

Eljön a vihar a bölcsre is meg a bolondra is. Eljön az életnek a nehézsége, az életnek a megpróbáltatásai, a viharok, az árvizek és az egyik megáll, a másik pedig elbukik. A különbség itt nem is az volt, hogy hallották-e, hallottuk-e Jézusnak a szavát. Nem az a különbség, hogy képesek voltunk felfogni azt, amit Ő mond vagy nem, hanem hogy engedelmesek voltunk-e neki vagy sem.

Itt hadd kérdezek tőletek valamit: Mit gondoltok meghallja-e, vagy megtudja-e hallani egy pogány ember, egy nem újjászületett ember Istennek a hangját? Képes-e arra, hogy meghallja Istennek a hangját? Egy meg nem váltott ember képes-e meghallani Istennek a hangját, Istennek a vezetését? Abszolút igen. Ha ez nem így lenne, egyikünk sem lehetne itt, mert mindannyian úgy kaptuk az elhívást, hogy nem hittünk Őbenne, csak hallottuk az Ő hívó hangját.

Nem újjászületett emberként hallottuk az Ő hívó szavát, hallottuk az Evangéliumot, hallottuk a tanítást a Megfeszítettről. Nem emberi okoskodás, és nem emberi bölcsességnek a hittető beszédeiben, hanem szellemnek és erőnek megmutatásában és egyszerűen ez vonzott bennünket és itt vagyunk!

Na, már most, hogyha világi emberként, nem hívó emberként képesek voltunk és képes a világ meghallani Isten hangját, hogy lehetséges az, hogy sok keresztény ember szinte alig hallja Istennek a hangját, vagy ha hallja is, akkor nem engedelmeskedik? Ha megkérdőjelezzük azt, hogy képesek vagyunk-e hallani Istentől, és tud-e vezetni minket a Szent Szellem, tud-e hozzánk szólni, akkor gondolj arra, hogy az Ószövetségben Isten az Ő akaratát képes volt véghezvinni pogány királyokon keresztül.

Használt nem zsidó, nem istenhívó királyokat is. Gondolj csak Cirusra, gondolj csak Nabukodonozorra, és van még egy pár ember, akit Isten képes volt használni. Mennyivel könnyebb lenne, vagy könnyebb kellene, legyen nekünk az, hogy minket vezet, miközben Ő nem rajtunk kívül áll, hanem bennünk van.

Eggyé vált a szellemünkkel a Szent Szellem. Gondolkoztatok-e ezen valaha így? Érdekes ugye? Ha Isten képes szólni nem hívó emberekhez és azok képesek azt meghallani, némelyek még képesek valamilyen szinten engedelmeskedni is. Vannak, akik nem tudatosan csinálják ezt. Persze az a pogány ember, aki elutasítja Istent, ő engedetlen és egy bizonyos értelemben nem családtag, de mégis képesek meghallani az Úrnak a hangját. Nekünk miért olyan nehéz időnként? Miért gondoljuk azt, hogy ez valami misztérium?

Úgy hiszem, hogyha ismerjük Istennek az akaratát, ha ismerjük Istennek a tervét, ha az Igéből megismerjük és meglátjuk az Ő szívét, meglátjuk az Ő jellemét, meglátjuk azt, hogy Ő milyen, akkor bizonyos értelemben – és ezt értsétek jól, amit mondok –, nincs szükség külön vezetésre. Ott van az Ige kijelentésként bennünk és ott van bennünk az, hogy mi az, amit Ő akar, és hogy merre akar bennünket vezetni.

Az előbb azt mondtam, hogy az elsődleges vezetése Istennek velünk kapcsolatban a bizonyosság. De ott van az írott Ige is, ami szintén vezet bennünket. Melyik van előbb? Nem biztos, hogy ezt rangsorolni kell, vagy sorba kell állítani, de az az ember, aki azt mondja, hogy én nem hallom soha Isten hangját, az véleményem szerint soha nem olvassa a Bibliáját. Mert a Bibliában leírt Logosz szó az Istennek a hangja, ami szól hozzád.

Ha hallani szeretnéd Istennek a hangját, akkor olvasd a Bibliádat és akkor Isten szólni fog hozzád. Természetesen vannak dolgok, amiket aktualizálni kell és tudni kell helyesen értelmezni az Igét mind az Ó- mind az Újszövetségben.

Nagyon tetszik Varga Istvánnak a Példabeszédekkel kapcsolatos tanítássorozata, bizonyára ezt folytatja majd. Hogy hogyan értelmezzük azt, amit akár Jézus is mondott és tett, hogy mi az, ami ránk vonatkozik és mi az, ami nem ránk vonatkozik. Mik a szimbólumok,

mik az allegóriák. De az biztos, hogy Isten szól hozzánk az Igén keresztül. Itt Pál apostol azt mondta a Római levélben, olvasom az Igét:

Róma 8,14–15.

14. Mert akiket Isten Szelleme vezérel, azok Istennek fiai.

15. Mert nem kaptatok szolgaság szellemét ismét a félelemre, hanem a fiúságnak Szellemét kaptatok, aki által kiáltjuk: Abbá, Atyám!

Hányan szoktatók kiáltani azt, hogy Abbá, Atyám? Mert itt Pál apostol nem azt mondja, hogy aki által suttogjuk, aki által beszéljük, aki által dörmögjük, vagy imádkozzuk. Elkiálttam magam? Nem szégyellem, csak nem akarom, hogy a nyakad összerezzenjen. Kiáltjuk, ezt mondja itt!

Lehetne ennek egy hangsúlyt adni, hogy kiáltva kiáltjuk, hogy Abbá, Atyám! Nem véletlenül van ez itt! A kiáltás az egy olyan határozott bizonyosság benned, hogy nem szégyenled, hanem kijelented. Kiáltani is tudod. Nem egy focimeccsen vagyunk, ahol kiáltozunk bármit, hanem kiáltjuk azt, hogy drága jó apukám, Abbá, Atyám.

Ezt milyen szellem által tesszük? *Mert nem kaptatok szolgaság szellemét ismét a félelemre, hanem a fiúságnak Szellemét kaptatok, aki által kiáltjuk: Abbá, Atyám!* Tehát a fiúságnak a Szelleme a miénk, nem pedig a szolgaságnak a szelleme.

Nem úgy van bennünk a Szent Szellem, illetve nem úgy lettünk mi fiak, hogy mint szolgák, akiknek kutya kötelességük engedelmessé válni Istennek, mert különben jön a büntetés. Egy szolgáló bizonyos értelemben – hadd használjam ezt a kifejezést, hogy – egy alkalmazott a cégnél.

Van munkaköri leírása, van kötelessége, persze jogai is, de számon kérhető, mert valamire megállapodott. Bizonyos értelemben, csúnya kifejezéssel fogalmazva, szolgálja azt a vállalkozást, ahol ő dolgozik. De nem ilyen szellemet kaptunk mi a fiúságra, hogy nekünk szolgálni kell, ha akarjuk, ha nem, ha tetszik, ha nem. Ha kedvünkre van, ha nem. Mi a fiúságnak a Szellemét kaptuk, aki által azt kiáltjuk, hogy Abbá Atyám, apukám.

A főnököknél nem mondd azt, hogy drága, jó főnököcském, úgy szeretlek, bármit megcsinálok neked, csak mondd. Visszatetsző ez így. Szeretheted, tisztelheted a főnököt, a vezetődet a munkahelyeden, de ott ez nem így működik. Az Istennel való kapcsolatban sokan úgy élik az életüket, mint egy szolga. Nekem szolgálni kell, tennem kell, mert ha nem, akkor jön a büntetés és Isten leveszi rólam a védő, oltalmazó kezét és akkor megbüntet, és ki vagyok szolgáltatva. És nekem tizedet kell fizetnem, mert különben a kártevők tönkretesznek.

Törvény alá rekesztik magukat, engedelmessé válni akarnak a törvénynek, a betűnek megfelelően és nincs meg bennük ez a drága, jó apukám, szeretlek téged! Mondd, mit szeretnél, hogy tegyek? Mondd, amit Te mondani akarsz nekem és én azt megteszem. Hadd engedelmessé vájak neked, hadd vessem alá magam a Te akaratodnak. Hadd feszítsem meg a testemet, mert úgy szeretted engem, úgy szeretlek én is téged. Ez egy kapcsolat! Így olvasom vagy így értelmezzük újra az Igét.

Róma 8,15–16.

15. Mert nem kaptatok szolgaság szellemét ismét a félelemre, hanem a fiúságnak Szellemét kaptatok, aki által kiáltjuk: Abbá, Atyám!

Nem kell félnünk semmitől – főleg nem az Atyától. Aki által, a Szellem által kiáltjuk, hogy drága, jó apukám. Ő általa kiáltjuk, hogy Abbá, Atyám.

16. Ez a Szellem bizonyítást tesz a mi szellemünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk.

Ez a fiúság szelleme bizonyítást tesz a mi szellemünkkel együtt. Mondd utánam: A Szent Szellem bizonyítást tesz az én szellememmel együtt! A Szent Szellem bizonyítást tesz a szellemeddel együtt. Azaz, a te szellemed rámozdul valamire, hogy igen, akkor a Szent Szellem megpecsételi azt, hogy igen, bizonyítást tesz, összhangban vagyok veled. Itt szó

szerint az elsődleges értelme az Igének, hogy Isten gyermekei vagyunk. Istennek a fiai vagyunk! Gyönyörűsége ez az igesor itt.

Amikor ismered ezt, amikor tudod ezt, akkor önmagában ez vezetni tud téged. Amikor ismered Isten jellemét és tudod, hogy Ő mennyire szeret téged, akkor ez már önmagában vezet téged arra és ahhoz, hogy nagy bátorsággal menjél hozzá. Nem kell, hogy egy különleges isteni tűzcsóva megjelenjen előtted vagy egy angyal, hogy figyelj, bátorsággal menj az Atya elé, mert Ő szeret téged. Nem kell neked egy ilyen külső megerősítés, mert belül tudod már, hogy Ő szeret téged és egyébként ott van az Igében, hogy járuljatok bátorsággal a kegyelemmel teljes királyi trón elé. Ez már egy vezetés! Ez már összhangban van Isten Szellemével.

Egy kicsit hadd erősítsem meg, nem azt, amit én most itt mondok nektek, hanem csak gondolkozzunk logikusan. Ha van a konyhában egy nagyon éles kés és van arról ismereted, hogy az egy rendkívül éles kés, akkor az arra vezet téged, hogy körültekintően használd. A Szent Szellem különleges vezetése az, ami arra vezet téged? Természetesen Ő tud szólni, tud adni neked bölcsességet. De maga az ismeret, hogy ez egy éles kés, amivel fogod vágni a húst, akkor nagyon vigyázni fogsz, hogy ne hogy megszaladjon, ne hogy elvágd az ujjadat.

Vagy mondok egy másik példát, be akarsz menni a szomszédhoz. Nagyon jóban vagytok, jó ismeretségben vagytok és bármikor átmehettek egymáshoz, de van egy ismereted arról, hogy neki van egy kiszámíthatatlan kutyája az udvaron elengedve. Akkor mit fogsz csinálni? Előbb becsöngetsz, hogy jöjjön ki, fogja meg a kutyát. A Szent Szellem különleges vezetése ez? Valamilyen szinten igen, mert az Ő bölcsessége által fogsz becsöngetni, de nem egy olyan különleges dolog, hogy hú, akkor most átmegyek a szomszédhoz, mit tegyek, Uram, becsöngessek, vagy ne csöngessek? Legyek bátor?

Te a bátorság Szellemét adtad nekem, nem a félelem Szellemét, mit tegyek? Nem így csinálod, sokkal természetesebb a dolog, használd a józan eszedet. Miért? Mert a Szent Szellem a józanság Szelleme. A Szent Szellemet követed, de mégse úgy, hogy én most, ah, a Szent Szellemet követem. A Szent Szellem követése nem egy érzés, hanem egyszerűen csak teszed azt, amit onnan belülről, mint bizonyossággként tudsz, hogy mit kell tenned.

Lehetne még sorolni ezt a sort nagyon hosszan. Ha tudod, hogy eléggé kopottak a nyári gumik, akkor óvatosan vezetsz, ugye? És nem mérs ész nélkül az esőben a kanyarban. Ha bizonyos személyekkel kapcsolatban van ismereted, hogy ők milyenek, mi az, ami jó nekik, mi az, ami rossz nekik, mi az, ami felbosszantja őket, mi az, amivel tudsz nekik segíteni, lehetne sorolni, akkor úgy tudsz hozzájuk közelíteni.

A Szent Szellem adhat kijelentést is erről, hogy hogyan viszonyulj esetleg egy idegenhez. De ha valakit megismersz közelről, ha valakivel kapcsolatban vagy, akkor ez az ismeret már önmagában vezet téged. Isten helyes ismerete önmagában meghatározza azt, hogy merre mérs és hogyan vezet téged. Ha ismered Isten tervét, ismered az Ő szándékát, akkor nem feltétlenül kell vezetnie téged úgy, ahogy ezt általában mi gondoljuk, csak egyszerűen meg kell tenni azt, amit Ő akar.

A Szellem vezetése sokaknak – ennek ellenére –, mégis valami olyan dolog, valami olyan különleges érzésre várnak, vagy időnként várunk sokan, ami úgy elrugaszkodik a szellemi valóságtól vagy akár a körülöttünk levő valóságtól és realitástól.

Mondok neked még valami megdöbbenőt. Van úgy, hogy nem érezzük, hogy Isten vezet minket és Ő mégis vezet. Ha visszagondolsz az életedre, hány és hány példát tudnál te is bizonyára mondani, ha elgondolkoznál ezen, hogy Isten vezetett téged oda, arra a helyre, ahova éppen jutottál, mert olyan jól jött ki a dolog. De nem voltál tudatában annak, hogy hú, én most engedelmes vagyok, Isten Szellemét követem. Egyszerűen Ő belesodort. Tudom, hogy ez megbotránkoztató és félreérthető, de akár még a körülményeken keresztül is tud téged vezetni. Bizony!

Emlékezetembe jön az, amikor Jézus megszületett, csecsemő volt, és Heródes halálra kereste. Mi volt a Szellem vezetése és mi volt a körülmény? Meneküljete el az országból! Jézus életének első két évét külföldön töltötte. Egyiptomban, tudad-e? Amikor Heródes meghalt, akkor jöttek vissza Izraelbe. Ez félelem volt? Ez rettegés volt? Ez hitelenség volt Máriától és Józseftől? Nem! Ez Isten Szellemének a vezetése volt! Volt ott egy körülmény, amit a Szent Szellem megpecsételt, hogy most ez van, most én azt akarom, hogy ti menjetek oda el, hogy biztonságban legyetek. Nem kell nektek itt hazardírozni.

Valamikor az embernek a háborús övezetben van a tökéletes védelme, mert Isten azt akarja, hogy ott legyen. Mert Isten akaratában lenni a legjobb hely, ahol lehetsz. Ott van védelmed, ott van biztonságod, ott van bőséged, ott van ellátásod, ott van kijelentésed, ahol Isten akarja, hogy legyél. Amikor az ember kikerül Isten akaratából, akár engedetlenség miatt, akár figyelmetlenség miatt, akár az öt érzékszerv okozta, érzelmi vagy gondolati sokkhatások miatt, félelem miatt, akkor kikerül az ember a védelem alól is.

De ugye, mi a Felségesnek rejtekében lakozunk, a mindenható árnyékában nyugszunk. Mert azt mondjuk mi, hogy az Úr a mi oltalmunk, a Felségest választottuk a mi hajlékunknak. Ő a mi hajlékunk! Ez azzal is jár, hogy az Ő akaratát keresem és akarok ott lenni, ahol Ő akarja, hogy ott én akarjak lenni. Ámen! Halleluja!

Ha egy érzést vársz, mint vezetést, akkor nem hit szerint várod a vezetést Istentől. Az érzések a látható, érzékelhető birodalomhoz tartoznak és elmúlnak. Az Úr vezetéséhez alapfelállásként nem tartozik érzés. Azért furcsa erről beszélni, mert ugyanakkor a Szellem vezetése és ez a bizonyosság megnyilvánul a lelkünkben is, megnyilvánul az érzelmeinkben is, megnyilvánul a gondolkodásunkban, de nem mindig jár hidegrázással, melegrázással vagy azzal, hogy feláll a szőr a nyakunkon, és hú, Isten szólt hozzám. Nem mindig jár ezzel együtt.

A szellemed Istenhez hasonlatos, tökéletes, újjászületett. Amint Ő van, úgy vagy te is a világban. A tested romlott, a kívánságoktól, a kéjvágytól és mindenféle hamisságtól megfertőzött állapotban van, bűn alá rekesztve. A lelked, az érzelmeid és gondolataid, az akaratod, amelyik oldalra áll, amelyik oldalra hozza a döntését, az akaratát, olyan irányba fogsz elmozdulni. Ez mindig így van, hogy a szellem a test ellen van, és a lelkedben döntöd el azt, hogy milyen irányban fogsz haladni.

Azaz, ha az akaratodat aláveted Isten Igéjének, amit a Szellem képvisel, akkor képes leszel betölteni az elhívásodat, a küldetésedet. Képes leszel megcselekedni mindazt, amire Ő elhívott, sőt, tovább tudsz menni annál, mintsem te gondoltad volna, hogy el tudsz menni. A lelki ember, vagy ha a szónak azt az értelmét nézzük, hogy érzéki, azaz – ahogy az 1Korinthus 2-ben van erről szó –, ha az érzékeid, az érzéki embered nem a Szellem szerint van átítatva Isten akaratával, nem a Szellem szerinti gondolatokat gondold, nem a Szellem szerinti vágyakat tápláld magadban, nem a Szellem szerinti, Isten tökéletes szándéka szerinti elképzeléseket követed, akkor a lelked testi lesz.

Vagyis az érzékszervek befolyása alatt leszel, és nem fogod a szellemi valóságot megérteni, mert csak a fizikai valóságot fogod tekinteni. Csak arra fogsz tekinteni, hogy mi az, ami körbevesz, mi az, ami látható. Mi az, ami rendelkezésedre áll a zsebedben, mint pénz. Mi az, amit érzékelsz a torkodban, a testedben, vagy bármelyik testrészedben. Mi az, amit érzékelsz a kapcsolataidban, mi az, amit meg tudsz fogni. Tehát mi az, amivel tudsz a körülötted levőkhöz bármilyen módon kapcsolódni.

Ha csak ez az, ami alapján döntést hozol, akkor olyan lelki emberré válhatsz, aki érzéki ember, aki nem tudja megfogni [megérteni] Isten Szellemének a dolgait. Olvasom még egyszer az 1Korinthus 2-ben az Igét. Szeretném az egész fejezetet felolvasni ötször egymás után. Javaslom nektek, hogy olvassátok, tanulmányozzátok, keressétek ebben a megértést, imádkozva olvassátok!

1Korinthus 2,13–15.

13. Ezeket prédikáljuk is, nem oly beszédekkel, melyekre emberi bölcsesség tanít, hanem amelyekre a Szent Szellem tanít; szellemiekhez szellemieket szabván.

14. Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Szellemének dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivelhogy szellemileg lehet azokat megítélni.

Tehát az érzéki ember, akit az érzékei vezetnek, hogy mit lát, hogy mit hall, hogy mik a kilátások, mik a láthatók alapján a remélhetőek, mi az, ami a rendelkezésemre áll. Tudod, egyik legnagyobb akadálya a Szellemmel való szoros együttlétnek vagy az együtt járásnak, az a szemed. Mert Isten mond valamit az Igében, ami egy szellemi igazság, egy szellemi valóság és a szemed mond neked valamit, ami ezzel ellentétes.

Ott van például az a példa, ami sokatokat, szinte mindannyiunkat érint valamilyen szinten, hogy Isten Igéje azt mondja, hogy te az Ő sebeivel meggyógyultál. Te az Ő sebeiben meggyógyultál! Ez a szellemi realitás, a szellemi valóság. Ezt mondja a szellemed és ezt mondja a Szent Szellem. A lelked mit mond? Az érzékeid mit mondanak? Az orvosi jelentésed mit mond? A láthatók mit mondanak? Más emberek mit mondanak rólad? Ennek lehet, hogy pont az ellenkezőjét. És akkor lehet dönteni, lehet választani, hogy mire nézel? A láthatókra, vagy a láthatatlanra. Érted a lényegét ugye?

Pál apostol azt mondta, hogy a láthatók elmúlnak. Nem arra tekintünk, hanem a láthatatlanokat tekintjük. De azt nem a fizikai szemeiddel látod, nem a fizikai füleiddel hallod, hanem a hited szemével és a képzeleteddel. Tehát amikor el tudod magad képzelni, amikor gondolkodsz, amikor elmélsz azon, hogy mit jelent az, hogy Jézus sebeivel meggyógyultam, akkor a szellemi oldalra állsz át és engeded, hogy az valósággá jöjjön az életedben. Jézus sebeiben meggyógyultam, ezt írja az Ige, de hát érzem, hogy beteg vagyok, érzem azt, hogy fáj. Ezt nem kell letagadni egyébként és az érzések valóságok lehetnek, csak mi az, aminek teret engedsz magadban? Ha nem látod a szellemit, csak a láthatót látod, akkor az fog uralkodni feletted.

Minél inkább nézel és látod a láthatót és minél inkább nem nézel a láthatatlanra, annál inkább a látható uralkodni fog feletted. Minél inkább nézel a láthatatlanra, minél inkább a hitedet odaszegezed arra, és magadra erőlteted azt, amit az Ige mond, annál inkább leszel érzéketlen a kívülálló dolgokra, a fizikai tényekre. Mert fizikailag lehet, hogy tény, hogy van benned valahol egy csomó, vagy fáj a füled, vagy görbe a hajad, vagy van valami, ami zavar téged. Ez egy dolog, de a szellemi igazság az az, hogy Jézus sebeiben meggyógyultál. Bocsánat a göndörhajúaktól, elnézést. Nem céloztam senkinek ezt, az nem betegség.

Tehát a szellemi ember különbséget tud tenni a szellemi és a lelki között. Elmondom még egyszer: A szellemi ember különbséget tud tenni a szellemi és a lelki között. A lelki ember viszont nem tud különbséget tenni a szellemi és a lelki között. De azt mondja itt az Ige, hogy a szellemi ember mindent megítél. Ha itt a szellem, itt a lélek, itt a test, akkor a szellemi ember rálát erre, különböző dolgokat meg tud ítélni, tud helyesen véleményt formálni, mert az Ige által látja, hogy mi a helyes.

Fordított esetben a lelki ember nem látja a szellemit, csak azt, ami előtte van, és csak azt, ami ő maga. Figyelj nagyon jól: A szellemi soha nem mond negatív véleményt a lelkiről, soha nem ítéli el, soha nem üldözi, sohasem kárhoztatja azt és soha nem mondja, hogy ó, te szerencsétlen lelki ember, nem látod azt, hogy milyen szellemi erős is lehetnél, mint amilyen én vagyok? Nincs benne ez a felfuvalkodottság, mert a szellemi oldalon mi van? Alázat! Tisztaság! Bölcsesség! Kijelentés! Maga Isten! Érted, ugye? Idelépek a lelkire, itt meg aztán megy az észosztás, én vagyok az okos, meg a bölcs, innen aztán megy a köpködés mindenfelé.

Miért mondom ezt? Meg tudod saját magad vizsgálni, és le tudod saját magadat ellenőrizni. Akár minket, mint közösséget vagy akár személy szerint engem, mint vezetőt, hogy hány gyülekezetet üldözünk mi, hány vezetőt kritizálunk nyilvánosan és mondunk negatív véleményt bárkiről. Hányat? Tudod, mit mond a Biblia? A testi mindig üldözi a

szellemit és sohasem fordítva. Ha bekapcsolod a Facebookot és a hírfolyamokat megnézed, rengeteg olyan keresztény testvérünk van, aki úgy gondolja, hogy nála az igazság és üldöz mindenkit, minket is.

Üldöz és mondja a véleményét, hogy ilyenek meg olyanok, így téves és úgy téves és mindenestől rosszak. Az a tuti és az igaz, amit ő mond, és mindenki térjen meg és legyen olyan, mint ő, mert ha nem, akkor mindenki megy a kárhozatra. Ez az ember – illetve nem az az ember, nem feltétlenül valakire gondolok, bár van, aki eszembe is jut ilyenkor, de ez – jellemzően a lelki embere, azaz az érzéki emberre mutat. Bármennyire is Igéket lobogtat és Igékkal ostoroz bárkit és akár mindannyiunkat. A szellemi ember nem osztja az észet, a kritikát ész nélkül. Érted, ugye? Na, még egyszer elolvasom ezt az Igét.

14. Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Szellemének dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivelhogy szellemileg lehet azokat megítélni.

Meg sem értheti, fel sem foghatja. Ez egy rossz állapot! A keresztény ember lehet érzéki ember? Hogyne, ha nem a Szent Szellem uralkodik felette, hanem a saját érzelmei, saját gondolatai, saját vágyai, saját okossága. Ha emberi bölcsesség uralkodik felette, akkor meg sem értheti a Szellem dolgait. Egy szellemi ember, egy ilyen szerencsétlen helyzetben levő embert csak sajnál, de nem kritizál. Le tudjuk saját magunkat ellenőrizni. Segítségre szorulnak ezek az emberek, ha elfogadják, elfogadják, ha nem, nem. De az Ige attól még itt igazság.

15. A szellemi ember azonban mindent megítél, de ő senkitől sem ítéltetik meg.

Ez a „megítél” szó itt nem negatív véleményt jelent, hanem „megvizsgál” jelentéssel bír. Tehát a szellemi ember mindent megvizsgál, de ő senkitől sem ítéltetik meg. Halleluja! Jó, ha látod és észreveszed ezt. A szellemi ember felismeri a lelki embert, de a lelki ember nem ismeri fel és nem ismeri el a szellemit, sőt üldözi is.

Szó szerinti idézet a Bibliából, hogy Izmael üldözi Izsákot és üldözte mindig is, és a mai napon is így van ez. Ha nem is szó szerint idéztem, de a lényege az Igének ez, hogy a testi, az érzéki üldözi a szellemit, a szellemi nem. Isten önmagában szellemi, nem üldözi azokat, akik nem fogadják Őt el. Nem csattogtat ostort felettük, hanem szereti őket. Olyannyira szereti őket, hogy hajlandó volt arra, hogy önmagát áldozza fel értük.

Mindannyian lelkiek voltunk, érzékiek voltunk, Isten nélkül valók voltunk, reménység nélküliek voltunk, szárazak voltunk, távol valók voltunk. De ahogy szépen fogalmaz az Efézus levélben Pál, közel valókká tett minket. Most már közel valók vagyunk. Ebben fejlődünk, ebben növekszünk, ebben megyünk előre.

Olyan jó, hogy Isten irgalmas velünk és könyörületes és szeret minket. Ott abban az állapotban, abban a helyzetben ahol vagyunk, ott szeret minket, úgy szeret minket. Akarja, hogy fejlődjünk, akarja, hogy növekedjünk és Ő ehhez minden segítséget, minden támogatást megad. Halleluja!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

AZ ÜDVÖSSÉG IMÁJA

*„Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról,
és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta
Őt a halálból, üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk
a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást
az üdvösségre.” (Róm. 10,9–10)*

**Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.
Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért.
Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én
megigazulásomért, a Biblia tanítása szerint.**

**Kérlek, Jézus, legyél az én Uram!
Kérlek, Jézus, legyél az én Megváltóm!
Kérlek, Jézus, legyél az én Gyógyítóm!
Költözz a szívembe és teremts újjá engem!**

**Jézus, Te vagy az én Uram!
Jézus, Te vagy az én Megváltóm!
Jézus, Te vagy az én Gyógyítóm!**

**Meg vagyok váltva! Újjászülettem Krisztusban.
Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.
Köszönöm, Úr Jézus, az örök életet! Ámen.**

ELÉRHETŐSÉGEINK

POSTACÍM: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

TITKÁRSÁG: +36 (70) 428-4144 ÚJ!

E-MAIL: titkarsag.ksze@gmail.com ÚJ! (Kántor Ibolya)

SKYPE: kszetitkar • HONLAP: www.ksze.org

INTERNET RÁDIÓ: www.kszeradio.hu

YOUTUBE: KSzEVideo

ÚJSÁG SZERKESZTŐSÉG: oromhirado@gmail.com ÚJ!